

ΙΔΡΥΜΑ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ

Α.Π. 0124337/Φ4

Πειραιάς, 18 Νοεμβρίου 2024

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ 13^{ου} ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΩΤΟΛΕΙΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΑΙΤΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ

Το Ίδρυμα Αικατερίνης Λασκαρίδη προκηρύσσει τον 13^ο Πανελλήνιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό Πρωτόλειου Διηγήματος στη μνήμη Καίτης Λασκαρίδη για την ακαδημαϊκή χρονιά 2024 - 2025.

Ο θεσμός του Λογοτεχνικού Διαγωνισμού, καθιερώθηκε από την Πρόεδρο της Βιβλιοθήκης «Καίτη Λασκαρίδη», Μαριλένα Λασκαρίδου το 2000. Αρχικά απευθυνόταν στους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης συγκεκριμένων Νομαρχιών της Ελλάδας · ακολούθως σε ειδική συνεδρίαση της Κριτικής Επιτροπής του Λογοτεχνικού Διαγωνισμού στις 24 Σεπτεμβρίου 2012 αποφασίστηκε ομόφωνα ο διαγωνισμός να γίνει πανελλήνιος.

Στόχος του διαγωνισμού είναι να ενισχύσει την αυτοέκφραση των εφήβων και να υποστηρίξει το μάθημα της Λογοτεχνίας και της Έκθεσης στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν οι μαθητές Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης όλων των σχολείων της Ελλάδας.

Αθλοθετεί το ΙΔΡΥΜΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ.

ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 169 & ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ, 185 35 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
2ΑΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 36 & ΑΚΤΗΣ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, 185 35 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τ: 216 9003700, FAX: 210 4296024

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙΤΗ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ - ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ 173, 185 35 ΠΕΙΡΑΙΑΣ Τ: 216 9003740

WWW.LASKARIDISFOUNDATION.ORG
INFO@LASKARIDISFOUNDATION.ORG

Οι μαθητές θα πρέπει να υποβάλλουν μόνον ένα (1) διήγημα με θέμα:

Σέρνοντας με βία τις αλυσίδες

Ο δρόμος που οδηγεί στην Ελευσίνα και στα άδυτα της ψυχής του ποιητή. Ο τόπος των μνημένων στα μεγάλα νοήματα της ζωής. Η ενότητα, η αρμονία των πάντων, του ανθρώπου με τον εαυτό του, με τη Φύση, με τον Θεό, με το Παν.

Μοναχικός ο περίπατος του ποιητή, ίσως μετά από αρρώστια. Άνθρωποι τον προσπερνούν και ξαφνικά κυριαρχεί απόλυτη ησυχία. Πνευματική γαλήνη. Τρεις σκιές.

*Και σκυμμένο
το κεφάλι μου κράτησα ολοένα,
καθώς στο ντέφι μέσα έριχνα, σκλάβος
κ' εγώ, του κόσμου, μια δραχμή.*

Άγγελος Σικελιανός, «Ιερά Οδός»

Συνθήκες: μύηση, αρμονία, φύση, μάνα, πόνος, σκλαβιά, σκληρότητα, καταπίεση, ντροπή

Οι μαθητές, βασιζόμενοι στο ποίημα του Άγγελου Σικελιανού «Ιερά Οδός» καθώς και στις προαναφερθείσες συνθήκες, καλούνται να γράψουν ένα διήγημα σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους της προκήρυξης. Στο τέλος της προκήρυξης ακολουθεί ολόκληρο το ποίημα.*

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

- **Δικαίου Ελένη**, Συγγραφέας Παιδικής και Νεανικής Λογοτεχνίας
- **Δούκας Γιάννης**, Ποιητής
- **Κατσικάρος Θεόδωρος**, Δρ Συγκριτικής Γραμματολογίας, Εκπαιδευτικός, Συγγραφέας
- **Ντεκάστρο Μαρίζα**, Συγγραφέας Παιδικής και Νεανικής Λογοτεχνίας, μεταφράστρια, κριτικός λογοτεχνίας παιδικού και εφηβικού βιβλίου
- **Παπαγιάννη Μαρία**, Συγγραφέας, Φιλολόγος, Κρατικό Λογοτεχνικό Βραβείο Εφηβικού - Νεανικού Λογοτεχνικού Βιβλίου
- **Πάτσιου Βίκυ**, Καθηγήτρια Νεοελληνικής Φιλολογίας Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών
- **Σβορώνου Ελένη**, Συγγραφέας Παιδικής και Νεανικής Λογοτεχνίας, Φιλολόγος

Τα κείμενα, που θα κατατεθούν, πρέπει απαραίτητως:

- να είναι αδημοσίευτα
- να μην υπερβαίνουν τις 2.500 λέξεις
- να είναι δακτυλογραφημένα με γραμματοσειρά Times New Roman, μέγεθος στοιχείων 12, διάστιχο 1,5
- να αποσταλούν σε ηλεκτρονική μορφή στην παρακάτω διεύθυνση: diagonismoskaitilaskaridis@laskaridisfoundation.org με διαβιβαστικό του σχολείου ή του εγκεκριμένου φορέα από το Υπουργείο Παιδείας.

Σε ξεχωριστή σελίδα που θα προηγείται του κειμένου θα αναγράφονται τα στοιχεία:

- ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ
- ΤΑΞΗ ΦΟΙΤΗΣΗΣ
- ΣΧΟΛΕΙΟ
- Δ/ΝΣΗ & ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
- ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ, δηλαδή Δ/ΝΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ, ΤΗΛΕΦΩΝΟ (σταθερό & κινητό) & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (e-mail).

Στον ηλεκτρικό αρχείο/φάκελο πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του σχολείου ως αποστολέα.

Όσοι θα συμμετάσχουν θα υποβάλουν το έργο τους μέχρι και την **31^η Μαΐου 2025** μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης: diagonismoskaitilaskaridis@laskaridisfoundation.org. Η συγκεκριμένη διεύθυνση θα κλείσει την **1^η Ιουνίου 2025**.

Το Ίδρυμα αναλαμβάνει όλη τη διαδικασία υλοποίησης του διαγωνισμού και διασφαλίζει τα προσωπικά δεδομένα και τα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Η συμμετοχή των μαθητών είναι προαιρετική και απαιτείται η σύμφωνη γνώμη των γονέων/κηδεμόνων για τη αυτή. Ο κάθε διαγωνιζόμενος συμμετέχει με ένα μόνο διήγημα. Η συμμετοχή στον διαγωνισμό είναι ατομική ή συλλογική.

Ο εν λόγω διαγωνισμός πραγματοποιείται εκτός ωρολογίου σχολικού προγράμματος.

Σε περίπτωση που υπάρχει παραβίαση πνευματικών δικαιωμάτων, η επιτροπή του διαγωνισμού και το Ίδρυμα Αικατερίνης Λασκαρίδη δε φέρουν καμία ευθύνη και έχουν δικαίωμα αποκλεισμού της συμμετοχής.

Η Κριτική Επιτροπή θα ανακοινώσει μόνο τη λίστα με τα πρώτα σε αξιολόγηση διηγήματα, τόσο για το γυμνάσιο όσο και για το λύκειο (η σειρά κατάταξης των υπολοίπων διηγημάτων του διαγωνισμού δεν θα ανακοινωθεί).

Τα υποβαλλόμενα κείμενα δεν επιστρέφονται. Όσοι διακριθούν θα ενημερωθούν εγκαίρως μέσω του σχολείου τους.

Τα βραβευθέντα κείμενα θα αναρτηθούν στην ιστοσελίδα του Ιδρύματος Αικατερίνης Λασκαρίδη www.laskaridisfoundation.org με τη σύμφωνη γνώμη των βραβευθέντων και δεν θα αναρτηθούν όλα τα υποβληθέντα έργα.

Οι γονείς ή κηδεμόνες των βραβευθέντων μαθητών καλούνται να συμπληρώσουν μια υπεύθυνη δήλωση, στην οποία θα αναγράφονται ότι δέχονται να δημοσιευτεί το κείμενο του παιδιού τους σε ηλεκτρονικό ή έντυπο μέσο καθώς και υλικό από την τελετή της απονομής των βραβείων.

Η ανάρτηση των έργων γίνεται με σκοπό την προώθηση και την καλλιέργεια της φιλιαναγνωσίας και αποσκοπεί στην παρότρυνση και ενθάρρυνση των μαθητών να αποτυπώσουν τις σκέψεις τους και τα συναισθήματά τους μέσα από τη χαρά της δημιουργικής γραφής. Η χρήση των έργων γίνεται μόνο για εκπαιδευτικούς σκοπούς και όχι για εμπορικούς.

Οι διοργανωτές διατηρούν το δικαίωμα να μεταβάλουν τις ημερομηνίες ή να ματαιώσουν τον Διαγωνισμό. Συμμετοχές που δεν πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις αποκλείονται.

Η απονομή των βραβείων ενδέχεται να γίνει σε ειδική τελετή, στην οποία θα προσκληθούν οι συμμετέχοντες, καθώς και εκπρόσωποι φορέων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η Αντιπρόεδρος του
Ιδρύματος Αικατερίνης Λασκαρίδη

*ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ

Από τη νέα πληγή που μ' άνοιξεν η μοίρα
έμπαιν' ο ήλιος, θαρρούσα, στην καρδιά μου
με τόση ορμή, καθώς βασίλευε, όπως
από ραγισματιάν αιφνίδια μπαίνει
το κύμα σε καράβι π' ολοένα
βουλιάζει.

Γιατί εκείνο πια το δείλι,
σαν άρρωστος, καιρό, που πρωτοβγαίνει
ν' αρμέξει ζωή απ' τον έξω κόσμο, ήμουν
περπατητής μοναχικός στο δρόμο
που ξεκινά από την Αθήνα κ' έχει
σημάδι του ιερό την Ελευσίνα.
Τί ήταν για μένα αυτός ο δρόμος πάντα
Σα δρόμος της Ψυχής.

Φανερωμένος
μεγάλος ποταμός, κυλούσε εδώθε
αργά συρμένα από τα βόδια αμάξια
γεμάτα αθεμωνιές ή ξύλα, κι άλλα
αμάξια, γοργά που προσπερνούσαν,
με τους ανθρώπους μέσα τους σαν ίσκιους.

Μα παραπέρα, σα να χάθη ο κόσμος
κ' έμειν' η φύση μόνη, ώρα κι ώρα
μιάν ησυχία βασίλεψε. Κ' η πέτρα
π' αντίκρισα σα μια άκρη ριζωμένη,
θρονί μου φάνη μοιρασμένο μου ήταν
απ' τους αιώνες. Κ' έπλεξα τα χέρια,
σαν κάθισα, στα γόνατα, ξεχνώντας
αν κίνησα τη μέρα αυτή ή αν πήρα
αιώνες πίσω αυτό τον ίδιο δρόμο.

Μα να· στην ησυχία αυτή, απ' το γύρο
τον κοντινό, προβάλανε τρεις ίσκιои.
Ένας Ατσιγγανος αγνάντια ερχόνταν,
Και πίσωθέ του ακλούθααν, μ' αλυσίδες
Συρμένες, δυό αργοβάδιστες αρκούδες.

Και να· ως σε λίγο ζύγωσαν μπροστά μου
και μ' είδε ο Γύφτος, πριν καλά προφτάσω
να τον κοιτάξω, τράβηξε απ' τον ώμο
το ντέφι και, χτυπώντας το με το 'να
χέρι, με τ' άλλον έσυρε με βία
τις αλυσίδες. Κ' οι δυό αρκούδες τότε
στα δυό τους σκώθηκαν, βαριά.

Η μία,

(ήτανε η μάνα, φανερά), η μεγάλη,
με πλεχτές χάντρες όλο στολισμένο
το μέτωπο γαλάζιες, κι από πάνω
μιάν άσπρη αβασκαντήρα, ανασηκώθη
ξάφνου τρανή, σαν προαιώνιο να 'ταν
ξόανο Μεγάλης Θεάς, της αιώνιας Μάνας,
αυτής της ίδιας που ιερά θλιμμένη,
με τον καιρόν ως πήρε ανθρώπινη όψη,
για τον καημό της κόρης λεγόνταν
Δήμητρα εδώ, για τον καημό του γιού της
πιο πέρα ήταν Αλκμήνη ή Παναγία.
και το μικρό στο πλάγι της αρκούδι,
σα μεγάλο παιχνίδι, σαν ανίδεο
μικρό παιδί, ανασηκώθηκε κ' εκείνο
υπάκοο, μη μαντεύοντας ακόμα
του πόνου του το μάκρος, και την πίκρα
της σκλαβιάς, που καθρέφτιζεν η μάνα
στα δύο πυρά της που το κοίτααν μάτια!

Αλλ' ως από τον κάματον εκείνη
οκνούσε να χορέψει, ο Γύφτος, μ' ένα
πιδέξιο τράβηγμα της αλυσίδας
στου μικρού το ρουθούνι, ματωμένο
ακόμα απ' το χαλκά που λίγες ημέρες

φαινόταν πώς του τρύπησεν, αιφνίδια
την έκαμε, μουγκρίζοντας με πόνο,
να ορθώνεται ψηλά, προς το παιδί της
γυρνώντας το κεφάλι, και να ορχιέται
ζωηρά.

Κ' εγώ, ως εκοίταζα, τραβούσα
έξω απ' τον χρόνο, μακριά απ' το χρόνο,
ελεύτερος από μορφές κλεισμένες
στον καιρό, από αγάλματα κ' εικόνες ·
ήμουν έξω, ήμουν έξω από το χρόνο.

Μα μπροστά μου, ορθωμένη από τη βία
του χαλκά και της άμοιρης στοργής της,
δεν έβλεπα άλλο απ' την τρανήν αρκούδα
με τις γαλάζιες χάντρες στο κεφάλι,
μαρτυρικό τεράστιο σύμβολο όλου
του κόσμου, τωρινού και περασμένου,
μαρτυρικό τεράστιο σύμβολο όλου
του πόνου του πανάρχαιου, σπ' ακόμα
δεν του πληρώθη απ' τους θνητούς αιώνες
ο φόρος της ψυχής.

Τί ετούτη ακόμα
ήταν κ' είναι στον Άδη.

Και σκυμμένο

το κεφάλι μου κράτησα ολοένα,
καθώς στο ντέφι μέσα έριχνα, σκλάβος
κ' εγώ του κόσμου, μια δραχμή.

Μα ως, τέλος,

Ο Ατσίγγανος ξεμάκρυνε, τραβώντας
ξανά τις δυό αργοβάδιστες σκούδες,
και χάθηκε στο μούχρωμα, η καρδιά μου
με σήκωσε να ξαναπάρω πάλι
τον δρόμον οπού τέλειωνε στα ρείπια
του Ιερού της Ψυχής, στην Ελευσίνα.
Κ' η καρδιά μου, ως εβάδιζα, βογκούσε:
«Θα 'ρτει τάχα ποτέ, θέ να 'ρτει η ώρα
που η ψυχή της αρκούδας και του Γύφτου,
κ' η ψυχή μου, που Μυημένη τηνε κράζω,
θα γιορτάσουν μαζί;»

Κι ως προχωρούσα,

και βράδιαζε, ξανάνιωσα απ' την ίδια
πληγή, που η μοίρα μ' άνοιξε, το σκότος
να μπαίνει ορμητικά μες στην καρδιά μου,
καθώς από ραγισματιάν αιφνίδια μπαίνει
το κύμα σε καράβι που ολοένα
βουλιάζει. Κι όμως τέτοια ως να διψούσε
πλημμύραν η καρδιά μου, σα βυθίστη
ως να πνίγηκε ακέρια στα σκοτάδια,

ΙΔΡΥΜΑ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ

σα βυθίστηκε ακέρια στα σκοτάδια,
ένα μούρμουρο απλώθη απάνωθέ μου,
ένα μούρμουρο,

κ'έμοιαζ' έλεε:

« Θα 'ρτει.»

(Σικελιανός Άγγελος. (1992). *Λυρικός βίος: Λυρικά. – τ.5. – Ιερά Οδός. 2^η έκδ.(σ.41 – 45). Αθήνα: Ίκαρος.*)

Πληροφορίες: Παναγιώτα Δεδετζή

Τηλ.: 216 9003700, 216 9003746 Fax: 210 4296024

Email: info@laskaridisfoundation.org, dedetzi@laskaridisfoundation.org